

Liefdespoëzie en -proza

Micha Beuger

Her-eniging

Een blik
Een lach
Jij bent het echt
Zo mooi
Zo tastbaar
En in onze ogen
Die Ene
Die wij allen zijn

Stralend vuur
Strelende handen
Stromende sappen
Smeltende harten
En adem
Vieren
Die eenheid
Die altijd al was

Tantragedicht – 12 december 2004

LATreLATsie

Ik verlang weer zo naar jou
Naar jouw lange zwarte wimpers
Naar jouw blote naveltje
Naar jouw vochtige lippen
Naar jouw lach... elke keer weer anders
Ik verlang weer zo naar jou

Jouw kruidenthee... elke keer weer anders
Jouw knabbeltjes... elke keer weer anders
Jouw wijntjes... elke keer weer anders
Jouw sfeermuziek... elke keer weer anders
Knetterend open-haard-hout, kaarsjes, wierook, parfum
Al die geluidjes, geurtjes, kleurtjes... elke keer weer anders

Ik verlang weer zo naar jou
Uren filosoferen, uren mediteren
Elkaars handen vast
Elkaars ogen, tot het diepst van onze ziel
Elke keer weer anders
Ik verlang weer zo naar jou

Vrijdagmiddag, na mijn werk... nog even gauw
Winkelstraat... mensen, mensen, mensen
Allemaal even grijs... allemaal even grauw
Robotten, zombies... allemaal hetzelfde
Groeten je niet, zeggen helemaal niets... altijd hetzelfde
Kennen je niet, kijken je niet eens aan... altijd hetzelfde

Winkelstraat... mensen, mensen, mensen
Allemaal dezelfde regenjas
Allemaal dezelfde plu
Nooit tijd voor je
Altijd druk, druk, druk
Altijd haast, haast, haast

Billoemetje, bojnbojnnetje, neem ik voor jou mee
Sefe euro faafteg. Tajsje? Sejgeltje? Bojnnetje BejTejWej?
Parkeergarage... waar stond 'ie ook alweer?
Storm, regen, sneeuw, hagel, bliksem, donder... altijd anders
Nog één file – schiet nou op!
Nog één stoplicht – schiet nou op!
Nog twee bochten, nog drie drempels...
En daar ben JIJ...

Tantragedicht – 30 januari 2005

Sterrenkind

'En, wil je nog iets anders drinken?'
'Nee, dank je. Deze kruidenthee was echt heel bijzonder.'
'Net zo bijzonder als deze toevallige ontmoeting.'
'Geloof jij in toeval dan?'
'Nee eigenlijk.'
'Misschien kennen wij elkaar al miljoenen jaren.'
'Wie weet. Zo voelt het anders wel voor mij.'
'En voor mij ook.'
'Prachtige zonsondergang, hè?'
'Sprookje.'
'Zullen we een wandeling langs de zee maken?'
'Ja hoor. Ik heb geen haast. Twee weken vrij.'
'Wat een zwoele avond. Geen zuchtje wind.
Je voelt alleen een lauw briesje als je loopt.
De zee is helemaal glad. Net als gisteren.
Vannacht heb ik in mijn slaapzak op het strand geslapen.'
'Moet je kijken. Ik heb nog nooit zoveel sterren gezien.
Je ziet zelfs de Melkweg.'
'Hé, een vallende ster. Mag je een wens doen.
Niets zeggen, hoor. Anders gaat het feest niet door.'
'Weet je, dat een vallende ster geen ster is?
Enig idee, hoe groot een ster is?
Een vallende ster is gewoon een stofje van een paar millimeter.
Dat in de dampkring van de Aarde door de wrijving opgloeit.'
'En toch bestaan er echt vallende sterren.'
'Oh ja?'
'Ja, onze Aarde is eigenlijk een gevallen ster.'
'Net zoals wij eigenlijk gevallen engelen zijn.'
'Ja, maar dan expres.
Anders hadden we nooit zo genoten
van die heerlijke maaltijd en van die fantastische wijn.'
'En van die hemelse kruidenthee, waarvan ik nog in trance ben.'
'En van die prachtige gevallen engel,
met wie ik nu hand in hand op het strand loop.'
'Ja, wonderen bestaan hè?'
'Over wonderen gesproken: Ik heb gelezen,
dat we allemaal van een andere ster komen. Geloof jij dat?'

'Hm, ja en nee. Geloof ik in reïncarnatie? Ja en nee.
Ik zeg niet 'vorige levens', maar 'andere levens'.
Ik heb levendige herinneringen aan andere werelden.
Ik weet niet, of dit echte herinneringen zijn.
Ze voelen anders wel levensecht.
Ik weet in ieder geval dat het ook anders kan dan op onze Aarde.'
'Van welke ster kom jij dan?'
'Tja, de naam zal jou niks zeggen, want die kent niemand.
Ik wijs wat voor je aan. Kijk maar langs mijn vinger. Wat zie je?'
'Een groepje sterren. Zijn dat niet de Plejaden?'
'Nee, ik bedoel ietsje daarnaast, vlakbij de Boogschutter.
Hartje Melkweg. Mijn ster kun je niet zien.
Er zit een zwart gat voor. En het is te ver en te lang geleden.'
'Hé, je stem trilt een beetje. Was het er dan zo mooi?'
'Kun je wel zeggen, ja. Maar met Aarde komt het ook wel goed.'
'Hoe was het dan op jouw ster? Vertel eens.'
'Doe ik. Maar eerst moet mij van het hart,
dat ik de Aarde ook heel mooi vind.
Er is nergens zoveel verscheidenheid als hier.
Al die miljoenen soorten planten en dieren.
Al die talen, culturen en religies.
Geen wonder dat het miljoenen jaren kost.
Om dit alles in harmonie met elkaar te brengen.
Uiteindelijk krijg je Eenheid in Verscheidenheid.'
'Maar, hoe was het nou precies op jouw ster?'
'Nou, zo ongeveer zoals je leest zoals onze Aarde
een korte tijd is geweest: een paradijs.
Alle dieren speelden met elkaar.
Je had geen wilde en tamme dieren, alleen vrije dieren.
Geen oorlog, geen misdaad, geen ellende.
Wij gingen met elkaar om als één grote familie.
En dat ging er best intiem aan toe.
Maar ja, iedereen was ook zo engelachtig mooi.'
'Jullie hadden zeker ook prachtige kleren?'
'Nee, helemaal geen kleren.
Dat was ook niet nodig, want ook het weer was er altijd mooi.'
'Vertel eens verder van die intimiteit.'
'Nou, we sliepen in groepjes, naakt in elkaars armen.
En iedereen zoende met iedereen.'
'Iedereen met iedereen? Vrije seks dus?'

'Nee, dat dacht je maar. Dat ging juist heel gedisciplineerd.
Geen buitenechtelijke kinderen of zo.
Maar verder heel intiem. Niemand was jaloers.
Dat was ook niet nodig. Kusje?'
'Ja, maar niet te nat, hoor. Het is allemaal nog zo onwezenlijk.
Sinds de scheiding heb ik mezelf al die maanden opgesloten.
Ik kom pas een paar dagen weer onder de mensen.'
'Hé, wat loop je nu raar. Ergens last van?'
'Ja, gisteren schoot het ineens in mijn onderrug.
Het is nog lang niet over.'
'Dat voelde ik al. Gaat het nu al wat beter?'
'Zo, kun jij soms toveren?!
Het wordt helemaal warm en het voelt perfect.
Laat je hand maar op mijn rug. Best fijn zo. Kusje?'
'Zullen we vannacht samen op het strand slapen?
Ik heb een prima slaapzak.'
'Hm, ik denk dat ik toch maar zo langzamerhand naar huis ga.
Ik heb morgen nog aardig wat te doen.'
'En je hebt twee weken vrij?'
'Ja, maar ik ben nog niet helemaal in orde sinds die scheiding.
Ik denk, dat ik die paar weken toch maar naar mijn ouders ga.
Sorry hoor, dat ik zo terughoudend ben...
Trouwens, jij bent helderziende en zo.
Kun jij zien, of ik ook van een andere ster kom?'
'Nou, eens kijken rond je hartstreek.
Ik voel wel iets, maar heel vaag.
Er zit wel wat, maar ik zie het niet.
Misschien was het wel te lang geleden.
Wie weet, zit er een zwart gat voor. En het is vast te ver weg.
En daarom dus te dichtbij...'
'Ik vind het wel erg voor jou.
Jij bent zo aardig voor mij en ik houd de boot af.'
'Nou, mijn zomer kan juist niet meer stuk.
Ik wacht al miljoenen jaren op het aardse paradijs.
Deze ene nacht kan er nog wel bij...'

Tantraverhaal – 07 april 2005

Micha Beuger – Hoofdedacteur Spiritualiteit & Buitenaards

Op Edacteur gepubliceerd 31 december 2006